UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo. 134.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

βάλλουσαν καὶ κάκωσιν ἐπεδείκνυτο Ἰωάννης, οὐκ ἐνδείᾳ μόνῃ, ἀλλὰ καὶ τραχύτητι πᾶσαν ὄρεξιν πικραίνων τοῦ σώματος.

feſtum atque inimicum. Quibus ex rebus ſingularem quandam ac penè incredibilẽ corporis afflictationem Ioannes præ ſe ferebat, vt qui non inedia duntaxat, verùm etiam victus aſperitate omnem corporis appetitionem amaram redderet.

Στρατηγίῳ δουκί. ρλγ.

Strategio Duci. 133.

Ἔχεις μὲν ψυχὴν ἀρχικὴν μισῶν τὴν πονηρίαν ἐκ παιδός. ἔλαβες δὲ καὶ νῦν ἐκ βασιλέως ἡγεμονίαν παρέχουσαν δύναμιν, ἣν ἐζήτει ἡ προθεσις. ἐπειδὴ τοίνυν θεοῦ ἐστὶν ἀμφότερα τὰ χαρίσματα, χρῆσαι τούτοις εἰς θεραπείαν αὐτοῦ ὅση δύναμις, ἵνα καὶ μείζονα δώσῃ ἐξουσίαν, εἰ ταύτην ἴδῃ καθαρῶς διοικουμένην. οἶδε γὰρ καὶ ποιμαντικὴν μεγαλόψυχον, βασιλείαν ποιεῖν πολυδύναμον. μεγαλοψυχίαν ξ.

Habes quidem animum principatu atque imperio dignum, vt qui iam inde à primis annis improbitatem odio habueris. Accepiſti autem nunc quoque ab Imperatore præfecturam, eam vim ac potentiam, quam inſtitutum animi tui requirebat, tibi præbentem. Quoniam autem vtrumque hoc donum Dei beneficio tibi contigit, vtroque, pro virili tua, ad ipſius cultum vtere: vt maiorem quoque tibi potentiam concedat, ſi hãc abs te purè atque integrè adminiſtrari nouerit. Siquidẽ paſtoritium etiam munus cum animi magnitudine coniunctum in potentiſſimum regnum commutare nouit. 1. Re. 16.

Ζωσίμῳ. ρλδ.

Zoſimo. 134.

Εἰ βασιλεία σε οὐ προτρέπεται, οὐδὲ γέεννα πάλιν δειδίττεται, λανθάνομεν ἀπιθάσσῳ θηρίῳ ἐπᾴδοντες ἐν ἀνθρωπείᾳ μορφῇ, πονηρῷ δαίμονι προσπαλαίοντες.

Si nec regnum te incitat & cohortatur, nec gehenna rurſum terret, non animaduertimus nos, cùm feram & indomitam belluã incãtamus, cum improbo dæmone humana forma contecto luctari. *Damõ eſt qui nec regno, nec gehenna mouetur.*

Τῷ αὐτῷ. ρλε.

Eidem. 135.

Εἰ καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος, καὶ τὴν ἀνδρίαν τοῦ πνεύματος καθαιρεῖ καὶ ἀφαιρεῖται ἡ λαγνεία, καὶ εὐχερῆ ποιεῖ πρὸς ἐμπαιγμὸν καὶ γέλωτα τὸν ἁλόντα, καθὼς διδάσκει Σαμψὼν ἐκτυφλούμενος, τί ἐπισπᾶσαι αἰχμαλωσίαν αὐθαίρετον, καὶ οὐ φυλάττεις τὴν φυσικὴν ῥώμην ἀλώβητον, ἀλλ᾽ ἔργον παθῶν ἑκουσίως γινόμενος, καὶ τὸν θεὸν λυπεῖς οὐκ ἔχοντα κλῖναι τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ βίῳ σου, καὶ ἡμῖν πολεμεῖς εὐχομένοις σωθῆναί σε, καὶ σαυτὸν ἀδικεῖς, τὰ τῆς ῥώσεως παραιτούμενος φάρμακα.

Cùm libido, & corporis robur, & animi vires deiiciat, & adimat; eúmque, qui hoc vitio captus eſt, omnibus illudendum & irridendum propinet, quemadmodum excæcatus Samſon docet; ecquid tu voluntariam captiuitatem accerſis, nec naturale robur illæſum atque integrum ſeruas, verùm vitioſis affectionibus conficiẽdum te vltrò præbens, & Deum, qui in vita tua, vbi caput reclinet, non habet mœrore afficis: & nos, qui pro tua ſalute vota facimus, oppugnas: & iniuriam tibiipſi infers, dum ſalutaria medicamenta repudias. *Libido & corpori & animo noxia.* *Iudic. 16.*